

**Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen ikääntyvien
työntekijöiden aseman parantamista koskevaksi lainsäädän-
nöksi**

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys
n:o 13/1998 vp ikääntyvien työntekijöiden
aseman parantamista koskevaksi lainsäädän-

nöksi. Eduskunta, jolle sosiaali- ja terveys-
valiokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o
5/1998 vp, on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 5 §:n 5
momentti,
sellaisena kuin se on laissa 666/1985,
muutetaan 4 f §:n 3 momentti, 5 §:n 4 ja 6 momentti ja 12 §:n 1 momentin 2 kohta,
sellaisina kuin ne ovat, 4 f §:n 3 momentti laissa 603/1986, 5 §:n 4 momentti mainituissa
laissa 666/1985 ja 6 momentti laissa 559/1993 sekä 12 §:n 1 momentin 2 kohta laissa
1293/1996, seuraavasti:

4 f §

Vakiintuneena ansiotulona pidetään osa-
aikaeläkettä määrättäessä eläkkeen perusteena
olevaa palkkaa siitä työsuhteesta, jonka pe-
rusteella eläkettä määrättäessä otettaisiin
huomioon eläkeläen saavuttamiseen jäljellä
oleva aika, jos työntekijä osa-aikaeläkkeen
alkamishetkellä olisi tullut työkyvyttömäksi.
Jos työsuhteeseen sovelletaan 2 §:n 5 mo-
mentissa tarkoitettua työsuhteen katkaisua,
työsuhteen katsotaan kuitenkin osa-aikaelä-
kettä määrättäessä jatkuneen yhdenjaksoise-
na.

5 §

Osa-aikaeläkkeen rinnalla tehtävä osa-aika-
työ kartuttaa eläkettä siten kuin edellä sääde-
tään.

Osa-aikaeläkettä saaneen työntekijän van-
huus- tai työkyvyttömyyseläkkeeseen lisä-
tään määrä, joka on eläkkeen perusteena
olevasta palkasta 1/8 prosenttia jokaiselta
kuukaudelta, jolta työntekijä on saanut osa-
aikaeläkettä. Tällöin eläkkeen perusteena
olevana palkkana pidetään sitä 5 c §:n 1 mo-
mentin mukaista ansiotulojen erotusta, jonka
perusteella työntekijän osa-aikaeläke on en-

simmäisen kerran määrätty. Jos osa-aikaeläkkeen rinnalla tehdystä osa-aikatyöstä tulevaan eläkkeeseen luetaan mukaan 6 a §:ssä tarkoitettua tulevalta ajalta karttuva eläke, tältä ajalta karttuu eläkettä 3 momentin mukaisesti myös edellä tarkoitettua ansiotulojen erotuksesta.

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä ja kuntoutusrahasta määräytyy sekä eläkkeistä ja kuntoutusrahasta eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 a §:ää soveltaen, ja sellaisen työttömyyseläkkeen puolesta määrästä, joka on myönnetty soveltaen 6 a §:ää vähintään viisi vuotta jatkuneeseen työsuhteeseen, näihin eläkkeisiin luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa ja merimieseläkelain 3 a §:n 4 momentissa tarkoitettu, sanotun lain perusteella ehkä saatava

eläkkeen osa, mutta ei tämän lain 5 §:n 6 momentin mukaista, 6 a §:ää soveltaen laskettua eläkkeen määrää, eikä 4 j §:n eikä 7 g §:n mukaista korotusta eikä 9 §:n perusteella eläkkeen alkamisen, työttömyyseläkkeen osalta kuitenkin 4 c §:ssä tarkoitettua työttömäksi joutumispäivän jälkeen annettuja korotuksia, sekä siitä kuntoutusrahan osasta, joka vastaa 6 a §:ää soveltaen myönnetystä työkyvyttömyyseläkkeestä edellä mainitulla tavalla määräytyvää eläkkeen osaa, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä kuului sanotussa pykälässä tarkoitettua työsuhteen perusteella; lisäksi eläkelaitos on vastuussa siitä eläkkeen tai kuntoutusrahan määrästä, joka ministeriön vahvistamien tai antamien perusteiden mukaan on erikseen siirretty eläkelaitoksen vastuulla olevaan eläkkeen osaan 12 a §:n 5 momentin mukaisesti;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1998.

Lain 5 §:n 6 momenttia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 1994 tai sen jälkeen alkaneeseen osa-aikaeläkkeeseen.

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) 4 §:n 6 momentti, 9 §:n 1 momentin 2 kohta ja 13 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 4 §:n 6 momentti laissa 1483/1995 sekä 9 §:n 1 momentin 2 kohta ja 13 a § laissa 1294/1996, seuraavasti:

4 §

Työntekijällä on oikeus työttömyyseläkkeeseen ja osa-aikaeläkkeeseen, jollei tästä laista muuta seuraa, siten kuin työntekijäin eläkelaisissa säädetään. Sanotun lain 4 f §:n 1 momentin 3 kohdassa ja 5 §:n 6 momentissa tarkoitettua eläkeiän saavuttamiseen jäljellä olevaa aikaa vastaa 7 §:n 1 momentissa tar-

koitettu palkka. Sanotun lain 4 f §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu viiden vuoden karttumisaika kuukausina lasketaan tämän lain alaisista työsuhteista saatujen 15 viimeksi kuluneen kalenterivuoden ansiotulojen perusteella jakamalla kalenterivuotena saatujen ansiotulojen määrä työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua markkamäärällä. Tällöin otetaan huomioon

vain täydet kuukaudet, kuitenkin enintään niin monta kuukautta, että ne yhdessä työntekijäin eläkelain 4 f §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen karttuma-aikojen kanssa ovat 12 kuukautta kalenterivuotta kohden. Osa-aika-eläkettä määrättäessä vakiintuneena ansiotulona pidetään sitä 7 §:n 1 momentin mukaista palkkaa, joka luettaisiin eläkkeeseen oikeuttavaksi, jos työntekijä osa-aika-eläkkeen alkamishetkellä olisi tullut työkyvyttömäksi.

9 §

Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitetut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, sekä sellaisen työttömyyseläkkeen määrän 30/100:sta, joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, näihin eläkkeisiin luettuna myös työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa ja merimieseläkelain 3 a §:n 4 momentissa tarkoitettu, sanotun lain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei työntekijäin eläkelain 5 §:n 6 momenttia vastaavaa, tämän lain 7 §:n 1 momenttia soveltaen laskettua eläkkeen määrää, eikä työntekijäin eläkelain 4 j ja 7 g §:n mukaista korotusta eikä sanotun lain 9 §:n perusteella eläkkeen alkamisen, työttömyyseläkkeen osalta kuitenkin työntekijäin eläkelain 4 c §:ssä tarkoitetun työttömäksi joutumispäivän jälkeen annettuja korotuksia, sekä

siitä kuntoutusrahan osasta, joka vastaa 7 §:n 1 momenttia soveltaen myönnetystä työkyvyttömyyseläkkeestä edellä mainitulla tavalla määräytyvää eläkkeen osaa, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä kuului saadessaan 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun sairauden, vian tai vamman taikka joutuessaan työttömäksi, tai, jos hän ei silloin enää ollut tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa, se eläkelaitos, jonka piiriin hän viimeksi on kuulunut; lisäksi eläkelaitos on vastuussa siitä eläkkeen tai kuntoutusrahan määrästä, joka ministeriön antamien perusteiden mukaan on erikseen siirretty eläkelaitoksen vastuulla olevaan eläkkeen osaan työntekijäin eläkelain 12 a §:n 5 momentin mukaisesti;

13 a §

Jollei tästä laista muuta johdu, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 1 §:n 6 momentissa, 3 §:n 2 momentissa, 3 a §:ssä, 4 §:n 1 ja 5 momentissa, 4 a §:n 2—6 momentissa, 4 b—4 d, 4 f—4 h ja 4 j—4 n §:ssä, 5 §:n 4 ja 6 momentissa, 5 c, 7 f—7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 c ja 12 §:ssä, 12 a §:n 4 ja 5 momentissa, 13 a, 13 b ja 14 §:ssä, 15 §:n 2 momentissa sekä 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19 a—19 d, 20, 21, 21 a—21 f, 22 ja 23 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1998.

Laki

merimieseläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/1956) 3 a §:n 2 momentin 2 kohta, 14 b §:n 1 momentin 8 kohta ja 2 momentti, 15 b §:n 2 momentti, 16 §:n 3 momentti, 20 §:n 1 momentti ja 22 a §:n 5 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 3 a §:n 2 momentin 2 kohta laissa 1295/1996, 14 b §:n 1 momentin 8 kohta ja 2 momentti laissa 1595/1993, 15 b §:n 2 momentti laissa 102/1990, 16 §:n 3 momentti, 20 §:n 1 momentti ja 22 a §:n 5 momentti laissa 1745/1995, sekä

lisätään 14 b §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1595/1993, uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti ja nykyinen 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 16 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1745/1995, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, ja 22 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1745/1995, uusi 5 momentti, jolloin muutettu 5 momentti siirtyy 6 momentiksi seuraavasti:

3 a §

Tämän lain mukaisen eläkkeen työntekijän eläkelain vähimmäiseläketurvaa vastaavasta osasta ja kuntoutusrahasta eläkekassa on vastuussa seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 12 a §:ää soveltaen, sellaisen työkyvyttömyyseläkkeen määrän 30/100:sta, joka on myönnetty 12 a §:ää soveltaen näihin eläkkeisiin luettuna myös työntekijän eläkelain ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijän eläkelain (134/1962) perusteella saatavat eläkkeen osat, mutta ei tämän lain 16 §:n 4 momentin tai 22 a §:n 6 momentin mukaista, 12 a §:ää soveltaen laskettua eläkkeen määrää, eikä 25 a §:n eikä 15 d §:n mukaista korotusta eikä 18 §:n perusteella eläkkeen alkamisen, työttömyyseläkkeen osalta kuitenkin 15 e §:ssä tarkoitettua työttömäksi joutumispäivän, jälkeen annettuja korotuksia, sekä siitä kuntoutusrahan osasta, joka vastaa 12 a §:ää soveltaen myönnetystä työkyvyttömyyseläkkeestä edellä mainitulla tavalla määräytyvää työntekijän eläkelain vähimmäiseläketurvaa vastaavaa eläkkeen osaa, vastaa yksin eläkekassa; lisäksi eläkekassa on vastuussa siitä eläkkeen tai kuntoutusrahan määrästä, joka ministeriön antamien perusteiden mukaan on erikseen siirretty eläkekassan vastuulla olevaan osaan työntekijän eläkelain 12 a §:n 5 momentin mukaisesti; sekä

minen ei kuitenkaan saa olennaisesti poiketa ansiotuloissa tapahtuneesta vähennyksestä.

Työntekijän katsotaan olevan 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa kokoaikaisessa ansiotyössä, jos hänen työaikansa on ollut asianomaisella alalla normaalisti sovellettavan kokoaikaisen työntekijän enimmäistyöajan pituinen tai jos työntekijä on samanaikaisesti kahdessa tai useammassa 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa ansiotyössä ja hänen yhteenlaskettu työaikansa on vähintään 35 tuntia viikossa.

Vakiintuneena ansiotulona pidetään osa-aikaeläkettä määrättäessä eläkkeen perusteena olevaa palkkaa siitä työsuhteesta, jonka perusteella eläkettä määrättäessä otettaisiin huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos työntekijä osa-aikaeläkkeen alkamishetkellä olisi tullut työkyvyttömäksi. Jos työsuhteeseen sovelletaan 11 §:n 6 momentissa tarkoitettua työsuhteen katkaisua, sen katsotaan kuitenkin osa-aikaeläkettä määrättäessä jatkuneen yhdenjaksoisena.

15 b §

Jos leski on syntynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 1955, leskeneläkkeen saamisen edellytyksenä on 1 momentissa mainitun 50 vuoden asemasta 35 vuoden vähimmäisikä. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske edunjättäjän entistä puolisoa.

14 b §

Oikeus saada osa-aikaeläkettä on osa-aikatyöhön siirtyneellä 58 mutta ei 65 vuotta täyttäneellä työntekijällä edellyttäen, että:

8) hänen ansiotulonsa on vähentynyt siten, että hänen 5 tai 6 kohdassa tarkoitettua osa-aikatyöstä saamansa ansiotulo on vähintään 35 ja enintään 70 prosenttia 2 kohdassa tarkoitettujen ansiotöiden yhteenlasketuista vakiintuneista ansiotuloista; työajan vähenty-

16 §

Osa-aikaeläkkeen rinnalla tehtävä osa-aikatyö kartuttaa eläkettä siten kuin edellä säädetään.

Osa-aikaeläkettä saaneen työntekijän vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeeseen lisätään määrä, joka on eläkkeen perusteena olevasta palkasta 1/8 prosenttia jokaiselta kuukaudelta, jolta työntekijä on saanut osa-aikaeläkettä. Tällöin eläkkeen perusteena olevana palkkana pidetään sitä 16 g §:n 1

momentin mukaista ansiotulojen erotusta, jonka perusteella työntekijän osa-aikaeläke on ensimmäisen kerran määrätty. Jos osa-aikaeläkkeen rinnalla tehdystä osa-aikatyöstä tulevaan eläkkeeseen luetaan mukaan 12 a §:ssä tarkoitettulta tulevalta ajalta karttuva eläke, tältä ajalta karttuu eläkettä 22 a §:n 3 momentin mukaisesti myös edellä tarkoitettusta ansiotulojen erotuksesta.

20 §

Kunkin työsuhteen osalta erikseen määrätty eläkkeet lasketaan yhteen. Vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen enimmäismäärä on kuitenkin 50 prosenttia työntekijän kymmenen viimeisen meripalveluvuoden eri työsuhteiden yhteenlaskettujen palkkojen keskimääräisestä kuukausipalkasta. Keskimääräistä kuukausipalkkaa määrättäessä otetaan huomioon kymmenen viimeistä 16 a §:n 1 momentissa tarkoitettua valintavuotta, joiden perusteella työsuhteiden eläkepalkat on määrätty. Keskimääräistä kuukausipalkkaa määrättäessä jätetään kuitenkin huomioon ottamatta sellaiset meripalveluvuodet, joilta työntekijälle on maksettu 14 b §:ssä tarkoitettua osa-aikaeläkettä. Jos edellä mainittu keskimääräinen kuukausipalkka on olennaisesti alhaisempi tai korkeampi kuin se palkka, jota vakuutettu on saanut merimiestöimästä niin pitkänä aikana, että korkeampaa palkkaa tai alhaisempaa palkkaa on voitu pitää vakiintuneena, pidetään keskimääräisenä kuukausipalkkana sitä keskimääräistä työ-

ansiota, joka hänellä olisi ollut, jollei muutoista olisi esiintynyt. Jos eläke on kuitenkin määrätty 17 tai 22 a §:n mukaisesti, eläkkeen enimmäismäärä on 60 prosenttia työntekijän eläkelain 8 §:ssä tarkoitettusta yhteensovitusperusteesta.

22 a §

Osa-aikaeläkkeen rinnalla tehtävä osa-aikatyö kartuttaa eläkettä siten kuin edellä säädetään.

Osa-aikaeläkettä saaneen työntekijän vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeeseen lisätään määrä, joka on eläkkeen perusteena olevasta palkasta 1/8 prosenttia jokaiselta kuukaudelta, jolta työntekijä on saanut osa-aikaeläkettä. Tällöin eläkkeen perusteena olevana palkkana pidetään sitä 16 g §:n 1 momentin mukaista ansiotulojen erotusta, jonka perusteella työntekijän osa-aikaeläke on ensimmäisen kerran määrätty. Jos osa-aikaeläkkeen rinnalla tehdystä osa-aikatyöstä tulevaan eläkkeeseen luetaan mukaan 12 a §:ssä tarkoitettulta tulevalta ajalta karttuva eläke, tältä ajalta karttuu eläkettä 3 momentin mukaisesti myös edellä tarkoitettusta ansiotulojen erotuksesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1998.

Lain 16 §:n 4 momenttia ja 22 a §:n 6 momenttia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 1994 tai sen jälkeen alkaneeseen osa-aikaeläkkeeseen.

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 19 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1486/1995, seuraavasti:

19 §

Jollei tästä laista muuta johdu, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 2 §:n 2 momentissa, 3 a, 4, 4 a—4 h, 4 j—4 n §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 2 momentin 1 kohdassa, 3, 4 ja 6 momentissa, 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a ja 10 c §:ssä, 11 §:n 1 ja 2 momentissa, 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa sekä 14,

16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 a—19 e, 20, 21, 21 a—21 e ja 22 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1998.

Laki

yrittäjien eläkelain 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/1969) 17 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1485/1995, seuraavasti:

17 §

Jollei tästä laista muuta johdu, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 2 §:n 2 momentissa, 3 §:n 1 ja 2 momentissa, 3 a, 4, 4 a—4 h, 4 j—4 n §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 2 momentin 1 kohdassa, 3, 4 ja 6 momentissa, 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10 ja 10 c §:ssä, 11 §:n 1 ja 2 momentissa, 12 §:n

1 momentin 5 kohdassa ja 4 momentissa sekä 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 a—19 e, 20, 21, 21 a—21 e ja 22 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1998.

Laki

valtion eläkelain 9 d §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/1966) 9 d §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 103/1989, seuraavasti:

9 d §

Vakiintuneena ansiotulona pidetään osa-aikaeläkettä määrättäessä eläkkeen perusteena olevaa palkkaa siinä palveluksessa, jonka perusteella eläkettä määrättäessä otettaisiin huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos edunsaaja osa-aikaeläkkeen alkamishetkellä olisi tullut työkyvyttömäksi.

Jos palvelus on päätetty 1 §:n 8 momentin nojalla, katsotaan sen kuitenkin osa-aikaeläkettä määrättäessä jatkuneen yhdenjaksoisena.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1998.

Laki

ikäntyvien työntekijöiden osa-aikatyö- ja osa-aikaeläkejärjestelystä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Jos työntekijä haluaa siirtyäkseen osa-aikaeläkkeelle tehdä säännöllistä työaika lyhyemmän ajan työtä, työnantajan on pyrittävä järjestämään työt niin, että työntekijä voi tehdä osa-aikatyötä. Työajan lyhentäminen toteutetaan työnantajan ja työntekijän sopimalla tavalla ottaen huomioon työntekijän tarpeet sekä tuotanto- ja palvelutoiminta.

2 §

Työntekijällä, joka on täyttänyt 56 vuotta, on sen estämättä, mitä työntekijäin eläkelain (395/1961) 4 f §:n 1 momentissa, merimieseläkelain (72/1956) 14 b §:n 1 momentissa ja valtion eläkelain (280/1966) 9 d §:n 1 momentissa säädetään osa-aikaeläkkeen saamisen alaikärajasta, oikeus osa-aikaeläkkeeseen, jos edellä mainituissa laeissa säädetty osa-aikaeläkkeen saamisen edellytykset muuten täyttyvät. Lisäksi noudatetaan soveltuvin osin, mitä edellä mainituissa laeissa osa-aikaeläkkeestä säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös yrittäjien eläkelaisissa (468/1969) ja maatalousyrittäjien eläkelaisissa (467/1969) tarkoitettua yrittäjää.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2000.

Lakia sovelletaan työntekijäin eläkelaisissa, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa (34/1962), merimieseläkelaisissa, valtion eläkelaisissa ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkelaisissa (298/1966) tarkoitettuihin työnantajiin ja työ- tai palvelussuhteissa oleviin työntekijöihin ja viranhaltijoihin sekä yrittäjien eläkelaisissa ja maatalousyrittäjien eläkelaisissa tarkoitettuihin yrittäjiin.

Lain 1 §:ää sovelletaan myös kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelaisissa (202/1964) tarkoitettuihin työnantajiin, viranhaltijoihin ja työntekijöihin.

Sellaiselle 2 momentissa tarkoitettulle työntekijälle, viranhaltijalle tai yrittäjälle, joka on jo ennen lain voimaantuloa täyttänyt 56 vuotta ja jonka kohdalla osa-aikaeläkkeen saamisen edellytykset muuten täyttyvät lain voimaan tullessa, voidaan myöntää osa-aikaeläke lain voimaantulosta lukien.

Laki

taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (662/1985) 1 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1056/1997, seuraavasti:

1 §

Tämä laki ei koske työsuhdetta siltä osin kuin se on ollut voimassa ennen sitä vuotta, jona työntekijä on täyttänyt 14 vuotta. Laki ei myöskään koske urheilemista. Tämän pykälän 3 ja 4 momenttia ei sovelleta työsuhteeseen, jonka perusteella työntekijällä on oikeus eläkkeeseen työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 2—4, 7—9 tai 12 kohdassa mainitun lain, eläkeohjesäännön tai eläkesäännön mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1998.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammi-kuuta 1998.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 24 päivänä maaliskuuta 1998